

רעפ 60399-01-25 - גד ורקשטל נ' מדינת ישראל

רע"פ 60399-01-25 - גד ורקשטל נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 60399-01-25

גד ורקשטל

נגד

מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

[05.02.2025]

כבוד השופט יוסף אלרון

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו ב-עפמ"ק 62043-11-24 מיום 6.1.2025

שניתן על ידי השופט עמית צ' קאפח

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט עמית צ' קאפח) ב-עפמ"ק

62043-11-24 מיום 6.1.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית המשפט לעניינים

מקומיים בתל-אביב יפו (השופטת נ' בליקשטיין שחורי) בח"נ 67522-06-23 מיום 25.10.2024 ומיום 20.11.2024,

בהתאמה.

2. בית המשפט לעניינים מקומיים, הרשיע את המבקש בעבירה לפי סעיף 6(ד)(2) לחוק עזר לתל אביב-יפו

(העמדת רכב וחנייתו), התשמ"ד-1983 (להלן: חוק העזר), בגין חניית רכב על מדרכה, באופן שהותיר מעבר נמוך

מ-1.3 מ"ר עבור הולכי רגל ועגלת תינוק. בשל האמור, הוטל עליו קנס בגובה 500 ₪. בית המשפט קבע כי המבקש,

המחזיק בתו נכה, לא הרים את הנטל המוטל עליו להראות כי לא היו במקום חלופות חניה חוקיות, וכן לא הראה

שחנה באופן שאינו מפריע למעבר הולכי רגל, בהתאם לסעיף 2 לחוק חניה לנכים, התשנ"ד-1993.

3. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי, שכלל בין היתר השגות בדבר אכיפה בדרנית ואי קבילותו של מסמך פרטי

הדו"ח, נדחה.

4. הבקשה שלפניי, במסגרתה המבקש חוזר על טענותיו אשר נדונו לעומק בפני שתי ערכאות קמא, ממוקדת בעניינו

הפרטי בלבד ואינה מעלה סוגיה עקרונית. מאחר שעסקינן ברשות ערעור "בגלגול שלישי", די בכך לדחות את הבקשה

(רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (14.3.2019)).

5. מעיון בהכרעת הדין ניכר בבירור כי הרשעת המבקש נשענת על תשתית ראייתית איתנה ומבוססת, וכל טענה

שהעלה זכתה לבחינה מקיפה וקפדנית, עד שלא נותרה "אבן בלתי הפוכה". כך למשל, טענת המבקש כי חנה את

רכבו בשטח בנייה שהיה חסום משני צידיו, ועל כן מותר היה לו לחנות במקום, נדחתה במישור העובדתי, בין היתר, על

בסיס עדות הפקח "שמכיר את המקום היטב, סיפר שצויד שם יום יום, וידע לתאר את תנאי השטח שמוכרים לו אישית

גם בתקופה הרלוונטית" כלשון בית המשפט. כך גם טענתו המקדמית של המבקש באשר לאכיפה בדרנית נדחתה,

היות והמרחק שבינו לבין הקיר שלידו חנה, גדול יותר בהשוואה לרכבים אחרים שחנו באזור, כנלמד מראיות שהציגו

הצדדים. טענת המבקש בנוגע לאי קבילות מסמך פרטי הדו"ח, נדחתה אף היא לאחר שנידונה באריכות בהליך

ההוכחות והוכחה מהימנותה. איני מוצא טעם טוב להתערב בקביעות אלו, לא כל שכן במסגרת ערעור "בגלגול

שלישי" (רע"פ 2750/22 ליוולקו נ' מדינת ישראל פסקה 8 (9.5.2022)).

6. זאת ועוד, במישור אחר, במקרה דנן הפקח העיד בפני בית משפט קמא על אופן עריכת הדו"ח, בהתאם לנתונים

שקלט בחושו בזמן אמת, באשר למיקום הרכב וחנייתו על המדרכה. אין מקרה זה דומה אפוא למקרה שאליו מפנה

המבקש, שבמסגרתו נכתב הדו"ח על בסיס סרטון ממנו התרשם הפקח, בעוד שאת עורך הסרטון לא ניתן היה להעיד

בבית המשפט. משכך, גם בטענות אלו של המבקש אין ממש, ואין בהן להצדיק בקשת רשות ערעור.

7. הבקשה נדחתה אפוא; וממילא מתייתרת גם הבקשה להוספת המסמך.

ניתנה היום, ז' שבט תשפ"ה (05 פברואר 2025).

יוסף אלרון

שופט